

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/98/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316203078
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8316203078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti žalovanému E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX v konaní o zaplatenie 5374,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 5.374,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 145,90 eur a úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 5.374,93 eur od 9.1.2010 až do zaplatenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 27.12.2012 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 8752,57 eur spolu s úrokom z omeškania 162,50 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5843,12 eur od 09.01.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Svoju žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 uzavretej medzi postupcom GE Money a žalobcom bola na žalobcu postúpená pohľadávka uplatnená v tomto konaní. Ďalej uviedol, že postupca uzavrel dňa 03.10.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX so žalovaným, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a Sadzobník poplatkov. Súhlas s obsahom zmluvy, Obchodnými podmienkami a Sadzobníkom poplatkov vyjadril žalovaný vlastnoručným podpisom na zmluve. Na základe tejto zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 6638,78 eur. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky riadne a včas v mesačných splátkach.

Medzi postupcom a žalovaným vznikol obchodnozáväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol žalovanému úver. Z tohto vzťahu vznikla postupcovi povinnosť poskytnúť finančné prostriedky žalovanému, čo aj urobil a žalovanému splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Žalovaný si túto povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Jednotlivé položky dlžnej sumy sú uvedené v platobnej histórii a boli vypočítané v súlade s obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov. Žalovaný z úveru do dňa postúpenia pohľadávky uhradil splátky, ktorých prehľad a započítanie je uvedené v Platobnej histórii pod položkou s názvom „Započítanie Vašej platby“. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplatneniu úveru, a to ku dňu keď je v Platobnej histórii uvedená položka s názvom „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená. Istina uplatnená v návrhu predstavuje rozdiel medzi poskytnutou

istinou a započítanou platbou na istinu. Úrok z omeškania uplatnený v návrhu predstavuje v zmysle sadzobníka poplatkov 0,1 % denne za každú splátku v omeškaní. Nakoľko žalovaný neplnil včas, čím porušil zmluvu, dostal sa v zmysle Obchodných podmienok do omeškania s tromi splátkami zároveň a postupca bol oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie celého zostatku poskytnutého úveru. Zmluvná pokuta uplatnená v návrhu vyplýva z bodu 6.1 a nasl. Obchodných podmienok a v zmysle Sadzobníka poplatkov je to 20 % z každej omeškanej splátky, minimálne 3,32 eur. Pohľadávka žalobcu predstavuje istinu vo výške 5843,12 eur, t.j. rozdiel medzi poskytnutým úverom a súčtom všetkých platieb započítaných na istinu, z úroku vo výške 2696,31 eur, t.j. rozdiel medzi úrokmi a platbami započítanými na úroky, zo zmluvnej pokuty vo výške 213,14 eur. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky uhradil sumu 100,- eur dňa 19.10.2009, sumu 100,- eur dňa 11.11.2009 a sumu 200,- eur dňa 8.1.2010. Žalobca v konaní si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 24.9.2009, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky a to v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda vo výške 9 % ročne.

Listom doručeným súdu dňa 19.9.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu č.k. 11Ro/166/2012-30 zo dňa 10.12.2012, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal odpor vedľajší účastník.

Vedľajší účastník v podanom odpore, ako aj vo vyjadrení zo dňa 31.5.2013 a zo dňa 22.1.2014 poukázal na postavenie žalovaného, ako spotrebiteľa v zmysle § 52 a nasl. OZ. Podľa vedľajšieho účastníka úverová zmluva je preplnená nepriateľnými zmluvnými podmienkami a je potrebné presne špecifikovať z čoho pozostáva uplatnená suma, teda z ktorých splátok, v akej výške, s akou splatnosťou a špecifikáciou, čo dlžná splátka obsahuje. Podľa vedľajšieho účastníka je zmluva nečitateľná a je potrebné posúdiť, či je ako celok platná. Zároveň vzniesol námietku premlčania pri splátkach, splatnosť ktorých nastala 3 roky pred podaním žaloby. Taktiež namietal výšku zmluvnej pokuty a výšku úroku z omeškania v hodnote 0,1 % denne, ktorá presahuje maximálnu hranicu. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23.5.2014 č.k. 21C/181/2013-118 tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.071,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.374,93 eur od 9.1.2010 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 443,20 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1962,84 eur v splátkach po 100 eur mesačne pod následkom straty výhody splátok a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (v časti poplatkov a zmluvnej pokuty vo výške 213,14 eur).

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením zo dňa 26.8.2015 č.k. 2Co/183/2014-151 zrušil vyššie citovaný rozsudok okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia Krajský súd v Prešove poukazoval na nedostatky v náležitostiach zmluvy o úvere zo dňa 27.09.2008 v zmysle zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, následkom čoho sa mal poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Keďže žalobca po začatí konania zobral svoju žalobu čiastočne späť, pričom sa predpokladá, že žalovaný s čiastočným späťvzatím súhlasí, súd uznesením sp. zn. 21C/181/2013 zo dňa 23.02.2016 konanie v rozsahu späťvzatia zastavil. Nárok žalobcu v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplatenie istiny vo výške 5.374,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 145,90 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.374,93 eur od 9.1.2010 do zaplatenia v zmysle citovaného ustanovenia § 112 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vylúčil na samostatné konanie.

Na pojednávaní súdu dňa 11.05.2016 zástupca žalobcu trval na podanej žalobe po čiastočných späťvzatiach a predchádzajúcich rozhodnutiach. Predmetom tohto sporu ostalo ostal už len rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou žalovanému a tým, čo zaplatil, teda suma 5374,93 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z tejto sumy od 09.01.201 až do zaplatenia. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania od 09.01.2010 a to aj napriek tomu, že k omeškaniu zo strany žalovaného došlo už v júli 2009, vzhľadom na to, ako už bolo rozhodnuté predtým. Na základe uvedeného žiada, aby súd žalobe vyhovel a v prípade úspechu si uplatňuje trovy konania.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zotráva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. Momentálne je insolventný, nemá peniaze, nemá z čoho zaplatiť dlh, nemôže pristúpiť ani na dohodu o splátkach.

Predmetom tohto konania po čiastočnom späťvzati žaloby je zaplataenie sumy 5374,93 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 145,90 eur a úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5374,93 eur od 09.01.2010 do zaplataenia titulom nesplnena povinností žalovaným zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Súd v tomto konaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 27.07.2012, zmluvou o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 27.09.2008, Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, sadzobníkom poplatkov, platobnou históriou, zmluvou o predaji podniku, oznámením o postúpení pohľadávky, rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove, vyjadreniami vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, vyjadreniami žalobcu a žalovaného a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť GE Money, a.s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 27.09.2008 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver s výškou 200.000,- Sk (6638,78 eur), RPMN vo výške 15,44 %, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť formou 72 mesačných splátok po 4169,- Sk (138,39 eur). V dôsledku neplnena si povinností zo zmluvy úvere, právny predchodca žalobcu dňa 31.07.2009 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ako to vyplýva z platobnej histórie. Následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 došlo k postúpeniu pohľadávky GE Money, a.s. voči žalovanému na žalobcu.

Podľa ustanovenia §497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odpata podstatne prevyšovať odpatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky,

prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 2 písm. a, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b, zákona č. 258/2001 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. c, zák. č. 258/2001 Z.z., celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 písm. d, je ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy číslo jedna tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Poplatkami sa podľa § 2 písm. e, zák. č. 258/2001 Z.z. rozumie akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa § 3 ods.1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovania spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ak na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 až 4, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1. Okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods.4, zák. č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak si strany dohodnú pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, povinný pokutu zaplatiť, i keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu je možné dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 3.10.2008 Zmluvu o úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo 6638,78 eur, ktorý sa zaviazali splatiť v 72 mesačných splátkach po 138,39 eur so začiatkom splácania od 3.11.2008. Zmluvné strany si dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 15,44 %. Celkové náklady dlžníka, t. j. budúca hodnota spotrebného úveru bola dohodnutá vo výške 9963,75 eur.

V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou

osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd zastáva názor, že vyššie uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a preto je nutné na ňu aplikovať i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku, a to bez ohľadu na určenie typov zmlúv, ktoré majú povahu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z.z., pretože toto vymedzenie nebolo v súlade s nepriami účinkami smerníc týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv (smernica Rady 93/13/EHS), Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu je tak potrebné prednostne aplikovať osobitný právny predpis, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, v neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou GE Money, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola na žalobcu postúpená pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania. Tým žalobcovi svedčí aktívna legitímácia v tomto spore, ktorá bola preukázaná vyššie citovanou zmluvou o postúpení pohľadávok.

Keďže predmetnú úverovú zmluvu je potrebné posúdiť i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či uvedená zmluva má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva a zmluva má v tomto smere nedostatky, ako konštatoval už aj odvolací Krajský súd v Prešove.

Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať aj uvedenie výšky počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp., aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej navrhovateľom za poskytnutý úver.

Predložená zmluva o úvere zo dňa 03.10.2008 neobsahuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch). Touto náležitosťou nie je ani bod 2 Obchodných podmienok v znení: „Konečnou splatnosťou úveru sa v zmysle tejto zmluvy rozumie pripísanie poslednej splátky na účet veriteľa alebo jej uhradenie do pokladne spoločnosti“, tak ako to uvádza navrhovateľ. Významom písm. g/ ods. 2 § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch totiž je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp., kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaj, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje a obchodné podmienky obsahujú len slovnú definíciu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a to bez toho, aby táto bola následne časovo individualizovaná pre túto konkrétnu zmluvu o úvere možno konštatovať, že okresný súd správne ustálil, že zmluva o úvere údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje.“ (prov. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/286/14).

Na základe uvedeného tak mal súd za to, že v predmetná úverová zmluva nemá všetky náležitosti tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, čoho následkom je bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, kde žalovaný ako spotrebiteľ je povinný vrátiť len sumu poskytnutého úveru. Žalobca má nárok len na vrátenie reálne poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií. Žalovanému bola reálne poskytnutá suma 6638,78 eur, pričom žalovaný doposiaľ vrátil žalobcovi sumu 1263,85 eur, čo je zrejme z predloženej platobnej histórie, vyjadrení žalobcu ako i žalovaného a predložených. Žalobca má tak právo len na zaplatenie sumy 5374,93 eur, pričom táto suma je po čiastočnom späťvzati žaloby aj predmetom tohto konania.

Podľa ustanovenia § 517 odsek 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nesporné, že žalovaný sa so splnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, a preto žalobca má právo i na zaplatenie úroku z omeškania. Súd žalobcovi priznal úrok z omeškania v ním uplatnenej zákonnej výške iba zo sumy poskytnutého úveru, s ktorej vrátením bol žalovaný v omeškaní, t.j. vyčíslený úrok z omeškania vo výške 145,90 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5374,93 eur od 09.01.2010 do zaplatenia.

Po vykonanom dokazovaní tak súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu po čiastočnom späťvzati je dôvodná, a preto jej v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.